

Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30.12.1970, sp. zn. 5 Co 499/70, ECLI:CZ:KSUL:1970:5.CO.499.1970.1

Číslo: 66/1971

Právní věta: Příbuzní vzdálenější mají vyživovací povinnost ve smyslu ustanovení § 88 zák. o rod. nejen tehdy, nemohou-li tuto povinnost plnit příbuzní bližší vzhledem k jejich schopnostem a možnostem (§ 96 zák. o rod.), ale i tehdy, jestliže plnění vyživovací povinnosti nemůže být na těchto bližších příbuzných vymáháno.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 30.12.1970

Spisová značka: 5 Co 499/70

Číslo rozhodnutí: 66

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Výživa jiných osob, Výživné, Výživné dítěte

Předpisy: 94/1963 Sb. § 88

§ 89

§ 90

§ 96

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 66/1971 sb. rozh.

Příbuzní vzdálenější mají vyživovací povinnost ve smyslu ustanovení § 88 zák. o rod. nejen tehdy, nemohou-li tuto povinnost plnit příbuzní bližší vzhledem k jejich schopnostem a možnostem (§ 96 zák. o rod.), ale i tehdy, jestliže plnění vyživovací povinnosti nemůže být na těchto bližších příbuzných vymáháno.

(Rozsudek krajského soudu v Ústí nad Labem z 30. 12. 1970, [5 Co 499/70](#))

Nezletilý T. V. byl pravomocným soudním rozhodnutím z r. 1969 svěřen do výchovy matky a otci bylo uloženo platit na něj výživné částkou 200 Kčs měsíčně.

Když otec nezletilého T. V. zůstal bez souhlasu československých úřadů v cizině a výživné vůbec neplní, obrátila se matka nezletilého na Ústředí pro mezinárodně právní ochranu mládeže v Brně, avšak podle sdělení tohoto orgánu nelze výživné na otci vymáhat, protože stát, na jehož území se

otec nyní zdržuje, neumožňuje uplatnění tohoto vymáhaného nároku u tamních soudních či jiných orgánů.

K návrhu matky nezletilého T. V. okresní soud v Teplicích, po zjištění, že výdělek matky k úhradě výživného nezletilce nepostačuje, určil prarodičům nezletilého T. V. ze strany otce, aby na jeho výživu platili měsíčně částkami 150 Kčs a 50 Kčs od doby, kdy otec nezletilého výživné přestal z ciziny platit; výživné prarodičům ze strany matky soud prvního stupně nestanovil.

Krajský soud v Ústí nad Labem změnil rozsudek soudu prvního stupně ve výši výživného nezletilého T. V. od prarodičů ze strany otce na částky 100 Kčs a 50 Kčs měsíčně a dále v tom, že také prarodičům ze strany matky stanovil výživné na nezletilého T. V. částkami 100 a 50 Kčs měsíčně.

Z odůvodnění:

Jde o řízení ve věcech péče o nezletilé děti (srov. rozhodnutí uveřejněné pod č. 32/1966 Sbírky rozhodnutí a sdělení soudů ČSSR), v němž je řešena otázka výživného ze strany prarodičů pro jejich nezletilého vnuka, tedy plnění vyživovací povinnosti předků vůči potomkovi (ve smyslu ustanovení § 88 zák. o rod.), když jeden z rodičů nezletilého, tedy jeho bližší příbuzný (§ 88 odst. 2 zák. o rod.) vyživovací povinnost neplní, zdržuje se v cizině a výživné od něho právními prostředky nelze vymáhat, přičemž matka nezletilce není sama s to hradit potřeby nezletilého dítěte.

Okruh účastníků tohoto řízení nutno posoudit podle ustanovení § 94 odst. 1 os. ř., jak správně učinil již soud prvního stupně, když jako účastníky přibral prarodiče ze strany obou rodičů.

Podle ustanovení § 89 zák. o rod., je-li několik povinných k vyživovací povinnosti mezi příbuznými v témže stupni, plní každý z nich vyživovací povinnost takovým dílem, jaký odpovídá poměru jeho schopností a možností k schopnostem ostatních. Nejde tedy o solidární povinnost, nýbrž o tzv. plnění parciální. Právo na plnění této vyživovací povinnosti je ovšem vázáno na podmínku nutné potřeby osoby k výživě oprávněné (§ 90 zák. o rod.), k čemuž nutno při určení obsahu a rozsahu takové povinnosti přihlídnout; jinak platí pro její vymezení obecné zásady podle ustanovení § 96 zák. o rod., podle nichž je její rozsah určován jednak odůvodněnými potřebami osoby oprávněné, jednak schopnostmi a možnostmi osob povinných.

Příbuzní vzdálenější mají ovšem vyživovací povinnost jen tehdy, nemohou-li tuto povinnost plnit příbuzní bližší (§ 88 odst. 2 zák. o rod.). Kromě zjištění schopností a možností matky nezletilého T. V. bylo třeba se zabývat i tím, zda i na straně otce je uváděný zákonný předpoklad dán. Účelu, sledovanému ustanoveními § 88 až § 90 zák. o rod., jímž je zajištění výživného oprávněným, kteří toho nutně potřebují, odpovídá ovšem ten závěr, že příbuzní vzdálenější mají vyživovací povinnost ve smyslu ustanovení § 88 zák. o rod. nejen tehdy, nemohou-li tuto povinnost plnit příbuzní bližší vzhledem k jejich schopnostem a možnostem (§ 96 zák. o rod.), ale i tehdy, je-li vyloučeno, aby plnění vyživovací povinnosti mohlo být na těchto bližších příbuzných vymáháno.

Z těchto zásad bylo třeba vycházet při posuzování projednávané věci, v níž jde o určení vyživovací povinnosti všem prarodičům zhruba v rozsahu, v němž by se výživného dítěti dostalo od rodiče (otce) v případě, že by výživné poskytoval. Rozsah této nutné potřeby dítěte (kromě toho, čeho se mu dostává od matky) odpovídá podle názoru odvolacího soudu částce 300 Kčs měsíčně, na jejímž poskytování se mohou jednotliví prarodiče podílet podle svých schopností a možností v částkách ve výroku rozhodnutí uvedených. Ustanovení § 90 zák. o rod. pak nebrání tomu, aby byla i tato náhradní vyživovací povinnost určena zpětně, a to k datu vzniku nutné potřeby.